

Sygn. akt I CSK 160/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa K. O.

przeciwko Fundacji [...] w R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt VI Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 1800,- (jeden
tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w R. oddalił apelację powoda K. O. od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 29 maja 2013 r., którym oddalony został pozew o zapłatę 56.425,74 złotych od pozwanej Fundacji [...] w R.. Przyczyną oddalenia powództwa było niewykazanie przez powoda niezasadności potrącenia mu z wynagrodzenia wynikającego z umowy o dzieło zawartej z pozwaną, kwoty wynikającej z nieterminowego wykonania przez niego umówionego świadczenia. Oddalenie apelacji powoda wynikało z podzielenia przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i ocen prawnych dokonanych w zaskarżonym wyroku.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 643 i art. 642 § 2 k.c. przez ich błędną wykładnię. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie po uchyleniu tego wyroku wydanie wyroku uwzględniającego powództwo, a także zasądzenie kosztów postępowania. W odpowiedzi na skargę pozwana Fundacja wniosła o nieprzyjmowanie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący wskazał jako podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Z utrwalonego i znanego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że oczywistość skargi oznacza jej ewidentność, to znaczy możliwość stwierdzenia wadliwości rozpoznania sprawy przez sąd drugiej instancji bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, niepubl. i z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.). W miejsce wywodu prawniczego, którego zadaniem byłoby wykazanie wadliwego, na pierwszy rzut oka zastosowania prawa do ustalonego stanu faktycznego, skarżący odnosi się do tych ustaleń i zebranych

dowodów oraz ich oceny, wychodząc poza dopuszczalny zakres skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Nie jest więc wykazane oczywiście błędne interpretowanie prawa w zaskarżonym wyroku, tylko jego kwestionowanie ze względu na inny punkt widzenia skarżącego na stronę faktyczną i prawną sprawy, zakończonej prawomocnym wyrokiem.

Postępowanie kasacyjne ma charakter nadzwyczajny i służy ujednolicaniu stosowania prawa w sytuacjach tego wymagających, które należy wykazać, także realizując w ten sposób publiczny cel tego postępowania. W bardzo oszczędnym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zostało to spełnione, a Sąd Najwyższy nie stanowi trzeciej instancji wobec prawomocnych orzeczeń sądowych.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania, orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]